

De havde haabet gennem Automobil-Industrien at komme til at tjene lignende Penge, som der er tjent paa den i flere Lande, og at der heraf skulde flyde en lignende Kilde, som flere Steder i Udlandet. Den nugældende Lov standsede ganske Kørsel med Automobilomnibusser og -deligencer. Man havde den Gang sat ikke saa faa Penge i Selskaber, der skulde overtage disse Linier dels mellem de forskellige Byer, dels mellem Land og By, og jeg kan huske, at den forrige Minister for offentlige Arbejder udtalte, at han haabede, at det skulde blive til Alvor med saadanne Automobilomnibusser, idet man saa kunde spare nogle af de Jernbaner, vi ellers skulde have. For mig i alt Fald vilde det være en Tilfredsstillelse, om det kunde naas, idet det forekommer mig, at flere af de Jernbaner, der er Tale om, ere saa urimelige, som tænkes kan, hvorimod intet vilde være rimeligere, end at man kunde besørge den med dem tilsigtede Kørsel med Automobilomnibusser ligesom i Udlandet. Men saadan Omnibuskørsel var umulig: Der kom fra Landet og fra Amtsraadene Udtalelser derimod, hvilket medførte, at der blev sat en Stopper for den Slags Automobilkørsel. I København og de større Byer køres der ganske vist med Automobileer, fordi man der til en vis Grad har Frihed til at køre; man kan køre om Natten og overalt i København og andre større Byer. Men rundt omkring paa Landet standsede man med andre Ord Udviklingen. Man kan i det hele taget sige, at den nuværende Lov har medført komplet Standsnings af Udviklingen. Men vi ere jo brave Borgere her i Landet, vi trøstede os med, at naar Loven kom til Revision, saa skulde det nok blive anderledes. Efter at vi 2 Aar havde prøbet disse Køretøjer og det havde vist sig, at de ingen væsentlige Ulemper havde medført, at hverken Heste eller Mennesker vare bange for dem, skulde vi efterhaanden være naaede til, at man fra Lovgivningsmagten viste en vis Imødekommen overfor de Ønsker, der næredes af de automobilkørende. Jeg tror, at man kan sige, at den Frygt, der i sin Tid næredes for Automobileerne, er svunden. Jeg har kørt en Gang fra København til Helsingør og ogsaa et Par andre Ture, og jeg kan sige, at hverken Heste eller Mennesker da syntes at være bange for dem; ogsaa rundt omkring i Landet er der dog enkelte, der køre med Automobil, men heller ikke der har jeg set Heste eller Mennesker blive bange. Vi havde derfor unøgtelig haabet, at en Re-

vision skulde blive Fremgang og ikke Tilbagegang. Det forekommer mig ogsaa, at selv for dem, der gerne ville hemme Udviklingen, er det et daarligt Lovforslag, som nu foreligger. Det vil jo ikke nytte det allerfjerneste. Der vil altid komme Automobileer ud i Landet, enten fra København eller fra Udlandet, og de Mennesker, der overhovedet lade sig skræmme, og de Heste, der blive bange, ville dog være udsatte for de Ulemper, der altid følge med noget nyt. Der er dog ogsaa mange Mennesker her i Landet, der gerne ville frem med Udviklingen af Automobileerne. Den nugældende Lov har skadet Industrien, den har standset Omnibuskørselens videre Udvikling, og vedtages Loven i den foreslaaede Skikkelse, vil det efter min Mening omtrent være et Forbud mod at køre med Automobileer her, hvad der dog saa langt fra burde være Tilfældet. Og det er vist heller ikke Meningen.

Lovforslaget har som sagt været en stor Skuffelse for de mange, særlig her i København og de større Byer, der i høj Grad ønske at faa Lov til at køre med Automobileer paa Vejene paa samme Maade, som det er Tilfældet i Udlandet. Det gør mig ondt at maatte sige, at det hovedsagelig er Landbostanden, der i særlig Grad er irriteret paa Automobileerne. Man har en Følelse af, at de med aaben Pandt ville gøre, hvad de kunne, for at standse hele Automobilkørselen. Man hører endog Landmænd sige: Vi ville være fri for alle disse Københavnerne, disse rige Sportsmænd paa vore Landeveje og Biveje. Det Udtryk „vore Landeveje og Biveje“ holder jeg for Resten ikke af, jeg tror, det er et fejlt Udtryk. Jeg tror, at disse Landeveje og Biveje ere offentlige som alle andre Veje. De blive ganske vist anlagte af Landmændene, Bivejene af Kommunerne og Amtsvejene af Amtet, men det er sandelig saa offentlige Veje som nogen. Man kan ikke forbyde noget Menneske at komme paa dem, enten det er med Elefanter eller Giraffer og heller ikke med Automobileer, naar det ikke er forbudt af Lovgivningen. Dette er jo ganske urimeligt. — Og naar man saa spørger, hvorfor der er en saadan Uvillie mod Automobileerne, vil jeg ganske ærlig sige, selv om jeg dermed skulde støde nogle af mine gode Venner, at jeg tror, det er ligefrem Misundelse, som man nærer overfor de bedre stillede. Jeg mener ikke Misundelse i Retning af Penge, men det kan jo ikke nægtes, at naar man kommer kørende i Automobil, saa er det for andre Mennesker, der køre